

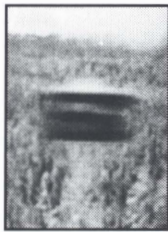
ufo-nyt SUFOI ©

36. årg. 1994

2. kvartal

Nr. 2

**Bilstop ved Viborg
Fremmede væsner i Nivå?
TV2 indrømmer manipulation
Berømt ufofoto afsløret som svindel**

Forsiden

Den 22. november 1966 blev dette berømte foto taget i et bjergpas i Oregon. Nu har en amerikansk fysiker en forklaring på, hvad billedet viser. Læs artiklen „Kendt foto forklaret“.

(Foto: SUFOIs Fotoarkiv)

**Bestil
Europa-
Parlamentets
ufo-betænkning
Se side 17**

Indhold

Det særprægede livssyn	3
Bilstop ved Viborg	4
Lysende kugler over Kolding	7
Danske rapporter - kort fortalt	7
Projektorer over København	8
Fremmede væsner i Nivå?	9
Møde i sneen	10
TV2 indrømmer manipulation	11
Sten til undersøgelse	12
Kendt foto forklaret	14
Ufoernes skæbne i Europa-Parlamentet	16
Nye bøger	18
Officiel undersøgelse af nedstyrtede ufoer	20
Frigivne rapporter om eksplosioner i atmosfæren	20
Astronomiske BBS'er i Danmark & Europa	21
Kort fortalt	22
Ufonauter eller spøgelser?	24
En gave fra himlen	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
Prøvenumre og information
tlf. 86 99 92 39
Ufo-alarmer tlf. 86 28 90 61
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-22

SUFOIs formål og ledelse: Se side 3

Copyright:

© SUFOI 1994

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør. Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:

Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Stefan Harboe Andersen, Dezsö Sternoczyk

Produktion:

Sats og tryk er udført af SCOOP Tryk, Valby - 31 16 44 90

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekterede annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer den 15. august. Den 3.

oktober for stof til nr. 4, som udkommer den 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1994 er kr. 207,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 257,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1994-98 incl.) for kr. 1.035,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.285,00.

SUFOIs Disketteservice 1994 koster kr. 120. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte**

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmelfænomen, hv. s. væsentligste endetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturl. gt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Per Andersen (formand), Klingsejvej 28, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Bo Nielsen (næstformand, alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.
Toke Haunstrup (næstformand, rapportcentral), Tollundvej 13, 8600 Silkeborg. 86 85 11 85.

Øvrige repræsentantskab

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Erling Hegelund, Kildegårdsvej 88, 5240 Odense NØ. 66 10 39 00.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Finn W. Kalvik, Armauer Hansensvej 11, N-5030 Landås, Norge.
Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 55 28 01 26.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Martin Lyck, Bag Volden 20, 6392 Bolderslev. 74 64 66 58.
Brian Møller, Aabenraaavej 14, Kiskelund, 6340 Kruså. 74 67 04 54.
Peter Nørregaard (foredragsafdeling), Dalsvinget 68, 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Inge H. Svane, Mejlbjvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Det særprægede livssyn

Omkring tidspunktet, hvor dette nummer af UFO-Nyt udkommer, har SUFOI en stor helsides annonce i tidsskriftet Lexicon. Lexicon bliver læst af næsten 100.000 mennesker i Danmark, og vi håber selvfølgelig på denne måde at komme i kontakt med en masse nye ufo-interesse-rede.

Almen oplysning om ufoer er et af SUFOI's hovedformål, og sådanne annonceaktiviteter er derfor helt centrale for os. Det er i den forbindelse meget glædeligt, at det bl.a. er læsernes frivillige bidrag til foreningens Støttefond, der giver os mulighed for at nå ud til så mange mennesker. Støttefonden er én af de måder, hvormed vi skaffer det nødvendige grundlag for store aktiviteter, der kræver en del kapital.

Selvfølgelig kunne vi gøre endnu mere, hvis Støttefonden rådede over endnu flere midler. Vi tager derfor med tak imod alle bidrag, både store og små. Frivillige bidrag til SUFOI's Støttefond kan indbetales på Giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820

Gentofte (skriv venligst „Støttefond“ på modtagerdelen).

I forbindelse med udarbejdelsen af annoncen til Lexicon foreslog vores reklamebureau bl.a. en tekst med ordene „Skandinavisk UFO Information er for mennesker, som et livssyn eller en oplevelse gør lidt særprægede“.

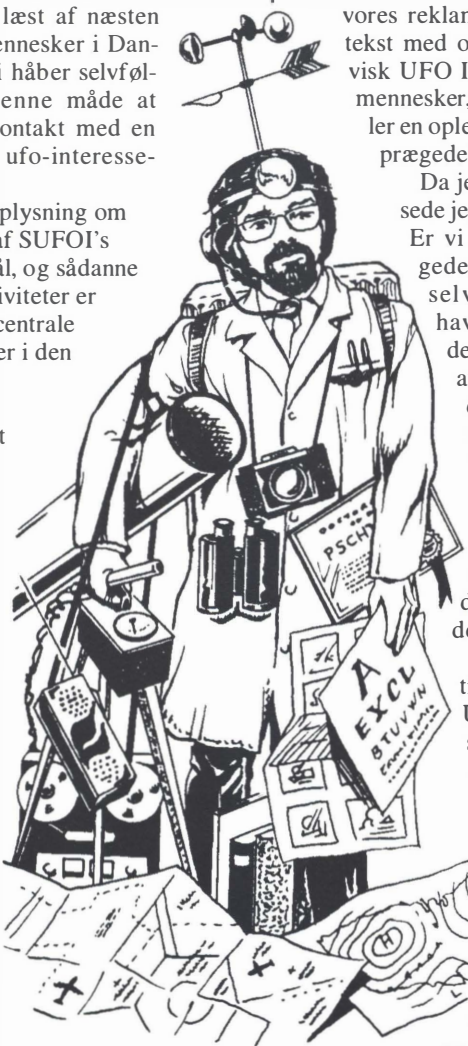
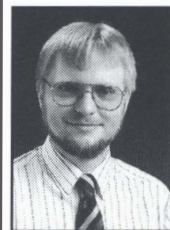
Da jeg læste det, sad jeg i første omgang. Er vi virkelig særprægede, spurgte jeg mig selv! Men efter at have tænkt mere over det fandt jeg ud af, at det i virkeligheden er en meget rammende karakteristik. „Særpræget“ betyder jo blot, at man er noget særligt - noget, der er anderledes fra mængden.

Og det er jo rigtigt, at de fleste af UFO-Nyts læsere selv har set ufoer eller er overbevist om deres eksistens. Og eftersom dette griber fundamentalt ind på vores opfattelse af verdenen, kan man jo med rette sige, at vi har et særligt livssyn.

Dette særpræg synes jeg, vi skal være stolte af. Det er modigt at gå imod strømmen, og det er væsentligt for mennesket at være åbent og nysgerrigt over for det usædvanlige og anderledes. □

Hurra for UFO-Nyts
„særprægede“ læsere!

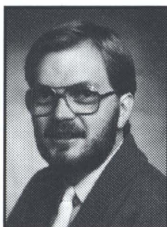
AF PER
ANDERSEN

Bilstop ved Viborg

Denne hændelse fandt sted i oktober 1976, men er først kommet til SUFOIs kendskab her i begyndelsen af 1994. En mand i Stoholm havde fået UFO-Nyt i julegave og skrev til SUFOI om en usædvanlig meteorologisk observation, han selv havde haft. Desuden skrev han, at en god kollega fornylig havde fortalt om en gammel, spændende sag, og at jeg godt måtte kontakte vedkommende. En solrig februardag besøgte og interviewede jeg derfor observatøren (K), en 47-årig kvinde, der ønsker at være anonym.

AF PETER
NØRGAARD

Ingen af os turde stå ud af bilen

Jeg tænder for båndoptageren, og K fortæller: "Klokken er henad otte, og vi er på vej for at drikke aftenkaffe hos noget familie. Det er mørkt og lidt regnvejr, og vi kommer kørende under Nybroen, som ligger mellem Ravnstrup og Sparkær. Da vi kommer ud under broen, kan vi se fire skarpe lys over et område, der ligger ca. 15 meter fra vejen. Da vi kommer ud for stedet, et sumpet område, går bilen simpelt hen i stå, og lyset går ud på bilen."

K udpeger nu på kortet, hvor det er. Hun fortsætter: "Vi forsøger selvfølgelig at starte bilen igen. Vi er ikke særlig glade ved situationen; det er jo ikke sådan noget, vi har set før, vel? I bilen er der mine pennevenner fra Sydafrika og min tidligere mand, og jeg sidder ovre i den side, hvor lysene befinder sig, den der vender ud til mosen. Vi sidder og snakker jo så lidt om, hvad vi skal. Der er ingen af os, der er glade for at stå ud, så vi bliver altså inde i bilen. Men jeg ruller vinduet ned for at høre, om der skulle være nogen lyd, men det er der ikke, overhovedet ikke. Der er kun de der fire lys, som er skarpere end projektører."

"Er de blændende?" spørger jeg.

"Nej, det synes jeg egentlig ikke, at de er, ikke hen mod os i hvert fald. De er nede i det her sump. Alle fire lys er rettet direkte ned. Vi sidder som sagt og snakker lidt om, hvad det kan være, og vi er ikke sådan særlig glade ved situationen, det må jeg nok indrømme. Og vi sidder der nok et kvarter."

"Et kvarter!" udbryder jeg.

"Ja, ret lang tid og vi snakker om, at vi har en fornemmelse af, at det er en eller anden form for vand, der

skal igennem de der stråler. Det snakker vi om alle fire."

"Kan I se noget, der tyder på det?" vil jeg vide.

"Nej, nej overhovedet ikke - det er bare en fornemmelse, vi har. Vi kan ikke se noget, altså andet end lysene - og vi kan ikke se noget afgrænset oppe i enden af lyset."

"Hvad er der oven over lyset?"

"Jamen, der er bare altså - øh - mørkt. Det var temmelig mørkt. Det var jo i oktober."

"Er der ingen konturer eller noget?"

"Overhovedet ikke. Og der er heller ikke nogen små lys. Vi kan ikke se en sort genstand eller andet. Vi snakker om, at det måske kan være en helikopter eller sådan noget, men så ville der jo være lyd på. Og hvor langt de der lys går op, det kan jeg egentlig ikke sige noget om, og det kan jeg heller ikke huske. Men altså efter det her kvarter, så bliver samtlige fire lys lige som trukket op i et eller andet, de bliver ikke bare slukket - de bliver trukket op i et eller andet, og så er der ikke mere. Så tændes lyset på bilen, der sker ikke mere, og så kan vi starte og køre videre."

"Var der noget tidspunkt, hvor I tænkte på, havde lyst til eller snakkede om at gå ud?"

"Nej! - det var der igen af os, der turde."

"Snakkede I om det?"

"Ja, det gjorde vi faktisk flere gange - men der var altså ingen af os, der turde," lyder det lidt undskyldende fra K.

"Hvad afholdt jer fra det?" spørger jeg uddybende.

"Jamen, altså vi havde jo alle sammen hjertebanken, vi svedte jo og dunk-dunk, det dunkede i halsen, vi rystede. Og alt det kom vi også til at

snakke om bagefter, da vi kom ud til min lillebror."

Vi ringede til politiet

K fortsætter: "Da vi kom derud, ringede jeg til politiet i Viborg for at få at vide, hvad vi skulle gøre. De henviste mig så til Karup. Og jeg ringede derud. Jeg spurgte, om der havde været fly eller helikoptere eller noget andet i området, men det havde der altså ikke. Og så sagde de, at de ville undersøge det nærmere, men jeg hørte aldrig fra dem igen."

"Hvordan tog de imod din henvendelse?" bryder jeg ind.

"Egentlig ret godt, det synes jeg."

"Og hos politiet, hvad sagde de?"

"Tjah - de gjorde ikke andet, end at de gav mig telefonnummeret ud til Karup. Det var det eneste."

"Du har fortalt, at det var i oktober 1976. Kan du stadfæste det nærmere?"

"Nej, jeg kan ikke huske det mere præcist."

"Hvad med de to venner fra Sydafrika, hvordan reagerede de?"

"De havde heller aldrig set noget lignende, og det er lidt sjovt, for når jeg får brev fra dem, så spørger de, om jeg har set andre ufo'er siden hen. Men de var ret chokeret også. Det må jeg sige."

"Hvad talte I om bagefter, at det kunne være?"

"Jamen vi snakkede om, at det sådan set kunne være en ufo. Og - øh - det sagde de forøvrigt også med det samme, at de troede det måtte være. Vi syntes bare, det var mærkeligt, at vi ikke kunne se nogen konturer af et eller andet oppe i enden af lysene, men det kunne vi altså ikke."

"Når I snakkede om, at det var en ufo - hvad tænkte I så mere præcist

på?"

"Ja altså - at det var noget med et eller andet fremmed rumskib fra en fremmed planet."

"Var der nogen antydning af væsner eller noget andet end de fire lys?"

"Nej, overhovedet ikke. Der var kun de lys."

"Hvad synes du var det mest mærkelige ved observationen?"

"For det første, at vi ikke kunne se nogen konturer eller noget oppe i enden af lysene. Og det andet var jo, at bilen gik i stå. Det var egentlig det, der gjorde os mest bange. Det med at man ikke kan starte igen, og hvad sker der? Kommer man et eller andet sted hen eller...? Vi blev temmelig forskrækkede. Det var ret uhyggeligt."

Bilen er aldrig før gået i stå sådan

Jeg fortsatte interviewet med at spørge: "Hvordan skete det med, at bilen gik i stå?"

"Den gik bare i stå - bum - så gik den i stå."

"Hvem var chauffør i bilen?"

"Det var min mand."

"Oghan stoppede ikke selv, fordi han fik øje på lysene?"

"Nej, det var lige, da vi kørte ud for de der lys, at den gik i stå. Det er et lidt bakket område med skarpe sving, så vi kørte nok ca. 30 km/t. Der var ca. 3-400 meter fra broen og hen til stedet. Jeg kan vise dig det, når vi tager derud. Og jeg har ikke kørt den vej nogensinde mere efter mørkets frembrud. Det må jeg sige."

"Har du på andre måder følt dig påvirket af oplevelsen, udover at du ikke har kørt den vej, når det er mørkt? Har du fx drømt om det om natten eller haft mareridt over det?"

"Næh, men jeg sov ikke den nat, det må jeg indrømme, det gjorde jeg ikke. Men ellers - nej - men jeg tænker da over det, af og til."

"Har du talt med andre, som har beskrevet noget tilsvarende?"

"Nej, det har jeg ikke. Men forøvrigt så har jeg haft en oplevelse senere hen. Der var flere end mig, der så det. Det blev også beskrevet i avisen. Det blev set midt på dagen."

"Hvad med din egen observation fra 1976 - havde du ikke lyst til at kontakte den lokale avis fx?"

"Nej - det havde jeg sådan set ikke."

"Det vil sige, at observationen ikke har været omtalt i medierne?"

"Korrekt, det har den ikke. Og altså mange er jo af den formodning, at man er lidt mærkelig, hvis man har set sådan noget."

"Ja, desværre..." måtte jeg med-

give K.

"Ja - og det var jo faktisk en skræmmende oplevelse."

"Følte du angst?" - ville jeg vide.

"Ja, det gjorde jeg faktisk. Og derfor stod vi jo heller ikke ud af bilen."

"I blev bare holdende?"

"Ja, det var vi jo nødt til, vi kunne jo ikke komme derfra."

"Prøvede I at starte bilen?"

"Ja, det gjorde vi, og min mand var mekaniker, men han skulle altså ikke ud og pille i motoren, det skulle han ikke."

"Hvad var det for en bil, I kørte i?"

"Det var en Opel Rekord."

"Og den plejede ikke at gå i stå?"

"Nej, aldrig! - aldrig."

"Hvad med det med, at lyset blev trukket nærmest baglæns op, som du sagde tidligere?"

"Ja, alle fire lys blev trukket baglæns op i - ja, det kunne vi jo så ikke se, men på et tidspunkt forsvandt de opad."

"Det var ikke sådan, at de blev slukket lige som på en kontakt?"

"Nej, overhovedet ikke. De blev trukket langsomt opad"

"Hvilken form havde de?"

"De var lige så brede forneden som foroven. Ellers var det jo som søjler. Altså det vi kunne se. Det var jo begrænset, hvad vi kunne se, og

jeg stak ikke hovedet ret langt ud af vinduet, det skal jeg indrømme; det gjorde jeg ikke."

"Hvor brede var lyssøjlerne?"

"I diameter - tjah - det er lidt svært at sige, måske 60 cm for mig at se. Sådan som om man kunne nå om en af dem med armene. Og de var meget præcist arrangeret i forhold til hinanden."

"Hvordan kunne I se, hvor mange der var?"

"Ja, vi kunne se de fire lyssøjler, da vi kom kørende fra broen og hen til dér, hvor bilen stoppede. Da vi så holdt lige ud for, var de lidt forskudt for hinanden. Men de blev trukket op samtidig - alle fire." "Forsvandt de op i noget?" - spurgte jeg igen.

"Det kunne vi ikke se. De gik opad, og så kiggede vi ud, om der var en genstand, men ingen af os kunne se noget. Og i det samme lyset var væk, så tændtes lyset på bilen, og vi kunne starte."

"Hvor langt stak du hovedet ud?"

"Ikke meget."

"Så I, om der var noget, der fløj væk?"

"Nej, det gjorde vi ikke, men der var under hele forløbet ingen lyd på, og jeg havde jo stadig vinduet rullet ned."

"Kunne lyset evt. komme nedefra i stedet for oppefra?"

"Nej, for idet lyset forsvandt, var

(Tegning:
Henrik Klinge
Pedersen)

Nærobervation af 2. grad

det jo opad. Ja, det er uforklarligt."

"Hvordan er selve området?"

"Som sagt - moset og sumpet."

"I moseområder ved vi, at der kan optræde fænomener, som skyldes antænding af gasarter og lignende. Kan det have været sådan noget?"

"Nej, slet ikke. Det har jeg selv set tidligere, og det ser anderledes ud. Det lignede det slet ikke."

"Var der nogen problemer med bilen i de efterfølgende dage?"

"Nej, ingen, overhovedet ikke. Den startede altid med det samme."

"Og hvordan var det, da lyset kom igen på bilen, så kunne I selv starte?"

"Ja. Og min mand kunne simpelt hen ikke forstå det. Han er jo fagmand."

Strengt Fortroligt

Jeg fortsatte mine spørgsmål: "Var der nogen af jer, der i dagene efter var ude at se på selve stedet?"

"Nej! - det var der godt nok ikke, og da vi kørte hjem fra besøget hos min bror senere den aften, så kørte vi en anden vej hjem."

"Hvordan reagerede de tilstedeværende på jeres beretning, da I kom frem?"

"De synes jo også, at det var noget mærkeligt noget og holdt selvfølgelig lidt sjov med det. Men efter vi havde talt med Karup, og de ikke havde nogen forklaring, så begyndte de også at tage vores oplevelse alvorligt og mente, at det var noget uforklarligt."

"Var der nogen af jer, der bagefter forsøgte at tegne det, I havde set?"

"Næh, det var der ikke."

"Er du god til at tegne...vil du gøre forsøget?"

"Næh, men jah, jeg kan da godt prøve." (Observatørens egen tegning er grundlaget for illustrationen til denne artikel).

"Det var jo ikke dig selv, der kontaktede SUFOI. Hvordan kom du til at snakke med din kollega om det?"

"Det var efter et møde og over en kop kaffe, og det er jo ikke noget, jeg ellers snakker med alle og enhver om. Men vi kom til at snakke om den der TV-serie "Strengt Fortroligt", og så var det, jeg sagde, at jeg også havde oplevet noget mærkeligt. Det skal være nogen, jeg kender godt, før jeg fortæller det. Men nu ved du det så også."

"For lige at vende tilbage til din observation, så sagde du, at det var meget mørkt den aften. Var det stjerneklart?"

"Nej, det var det ikke. Og det var en anelse diset."

"Kan du huske, hvilken ugedag

det var."

"Jeg tror, det var en mandag. Men jeg kan muligvis finde ud af datoen mere præcist. Måske dem fra Sydafrika kan se, hvornår de var her."

"Ja, det vil være fint. Jeg spørger, fordi det kunne være spændende at se tilbage i vores rapportarkiv, om vi har andre indberetninger liggende om det samme. Så I forresten andre biler eller personer i området, før, under eller lige efter observationen?"

"Nej, det gjorde vi ikke. Hverken mennesker, dyr eller biler. Og det er et lidt øde sted om aftenen, hvor der ikke er så megen trafik."

"Kan du forestille dig noget andet naturligt i området, der kan have forårsaget de fire lysøjler?"

"Næhh, der findes jo ikke rigtig nogen lyskilder i området. Og det ligger jo også lidt nede i et hul. Det er kun få huse, man kan se fra observationsstedet."

"Hvordan var lyset i forhold til omgivelserne. Jeg mener, hvad kunne I se bagved lyset?"

"Det var med bakkerne som baggrund; lysene var jo langt nede."

"Det vil sige, at du dermed også udelukker almindelige naturlige himmelfænomener?"

"Ja, helt bestemt."

"Hvordan var temperaturen? Følte I nogen varme eller kulde, mens det stod på?"

"Næh, der var ingen ændringer, mens vi sad der. Bortset fra vores egen koldsved."

"Var der noget at se på bilen bagefter?"

"Nej."

"Din vurdering af afstanden til lyset?"

"Jeg vil tro, at der var ca. 15 meter." (Bemærkning: Da vi senere på dagen var kørt ud til observationsstedet, sagde K, at der nok nærmere var det dobbelte, altså ca. 30 meter).

Jeg takkede for snakken og spurgte, om vi nu kunne køre ud for at se på stedet. Det kunne vi godt, og til min bemærkning om at jeg gerne ville omtale sagen i UFO-Nyt, svarede K: "Det må du gerne, men jeg vil helst ikke, at du nævner mit navn." Og som altid respekterer SUFOI, hvis observatører ønsker anonymitet.

Besøg på observationsstedet

Da vi kom ud i området, udpegede K uden tøven eller tvivl stedet, hvor bilen blev standset. Hun gentog en del af hændelsesforløbet, og jeg tog et par billeder af stedet.

Jeg kunne mærke på K, at hun ikke var helt godt tilpas ved at være på stedet igen. Jeg spurgte, hvordan hun

havde det. Som svar bad hun mig mærke hendes svedige håndflader, og hun fortalte også, at hun havde "gåsehud" over det hele.

Mosehullet var nærmest udtørret, og der voksede nogen træer, som ikke havde været der for 18 år siden. Ifølge K lignede området ellers sig selv. Der var intet i synsfeltet, som - anno 1994 - kunne forårsage de beskrevne fire lysøjler. Jeg takkede K for hendes tid, og hun kørte hjem.

Der var ca. fire huse at se fra vejen, og selv om det var en spinkel mulighed, ville jeg godt undersøge, om der tilfældigvis var nogen af disse beboere, som kunne fortælle noget af interesse vedr. sagen. Jeg kørte derfor en tur op ad den grusvej, som løber langs med det tidligere moseområde.

Jeg stoppede og ringede på de fire steder. Et sted var der ingen hjemme; i de to andre ejendomme havde de nuværende beboere ikke boet der så længe, men de havde ikke i den tid set mærkelige lys i området. I det fjerde hus lykkedes det kvinden, der lukkede op, at forstå mit spørgsmål på trods af en kraftig gøen fra den hund, der nær havde ædt mig. Men hendes svar gav heller ikke noget. Jeg kørte hjemad, mens jeg tænkte sagen igennem.

Konklusion

Da det jo er 18 år gammel sag, er det reelt umuligt at undersøge ret meget. I SUFOI kan vi registrere beretningen med så mange detaljer som muligt - og selvfølgelig få den bekræftet af K's tidligere mand (er sket) og de to pennevenner i Sydafrika. Desuden kan jeg som rapportoptager bl.a. vurdere observatøren og hendes evne til at beskrive og fastholde detaljerne i oplevelsen.

Det er mit klare indtryk, at det, K fortæller, er noget, hun rent faktisk har oplevet. Selvfølgelig kan man på 18 år have glemt vigtige detaljer, men omvendt virker det, som om hændelsen sidder godt fast i K's hukommelse. Jeg tvivler ikke på beretningens ægthed, og desuden kom observationen kun frem på grund af brevet fra K's kollega.

Som observationen er beskrevet, fx at lysene er set nede under horisonten, at der ikke var nogen lyd, observatørens troværdighed, og at der i alt var fire vidner - kan jeg ikke komme med en naturlig forklaring på det sete. Sagen er uopklaret.

Lysende kugler over Kolding

Tirsdag den 27. juli 1993 ringede et ungt par til SUFOI og fortalte om himmelfænomener, de havde set over Kolding natten til tirsdag.

Jeg blev sat på opgaven og tog derned for at snakke med dem.

De boede i en lejlighed på 1. sal med altan ud over en baggård med udsigt til Koldinghus slot.

Parret fortalte ivrigt med arme og ben. Det var en fornøjelse at sidde og drikke kaffe, mens de fortalte. Med munden fuld af småkager fortalte de, at de havde ventet ivrigt på at fortælle, hvad de havde set fra deres bopæl.

De havde set i alt 39 lysende objekter fordelt over 1 time:

Kl. 00.05: 3 lysende kugler.

Kl. 00.25: 5 lysende kugler.

Kl. 00.29: 1 lysende kugle.

Kl. 00.39: 10 lysende kugler.

Kl. 00.56: 20 lysende kugler.

Alle observationer tog mellem 5-10 sekunder. Kuglerne fløj i formation, mens de skiftede plads indbyrdes. Ved de to sidste observationer kunne der høres en svag, hvislende lyd. Kuglerne fløj i flere forskellige retninger og forsvandt hen over deres hus.

De to observatører var meget gode til at fortælle, hvad de havde set og huskede de retninger og vinkler, de havde set lysene i.

Observationerne undersøges i øjeblikket.

Asle Nielsen

Danske rapporter kort fortalt

Lille rød kugle

Først i november 1987 cyklede en kvinde på arbejde i Nykøbing Falster. Klokken var 03.30. Pludselig kom en rød lysende kugle flyvende hen imod hende fra en sidevej, som hun kørte forbi. Genstanden var ca. 15-25 cm i diameter. Hun blev meget bange, da hun var helt alene, og der her var noget meget usædvanligt.

Objektet fløj foran hende i 2-3 meters højde i omkring 5 minutter, hvorefter det drejede ind ad en anden sidevej mod højre, hvor kvinden skulle til venstre.

Hun fortalte det til sin familie, som desværre gav hende den typiske reaktion, som ikke fører til noget, nemlig at grine ad hende. Derfor fik SUFOI først rapporten efter 5 år.

Det skal bemærkes, at der i efteråret og den tidlige vinter 1987, var en bølge af observationer på Sjælland, hvor røde kugler af varierende størrelse blev set. Dengang ofte i tilknytning til en lille „mystisk“ dreng (se *UFO-Nyt* 1/88).

Kæmpecigar over Holte

To veninder sidder den 28. oktober 1992 i en sofa og nyder udsigten over skov og mark ved Søllerød Golfklub, da de får øje på en cylinderformet genstand, som kommer flyvende fra syd ved Gl. Øverødvej. Genstanden er mørkebrun og cylinderformet, og de anslår størrelsen til 2 meter i diameter og ca. 6 meter i længden.

Den svæver lodret i luften, og

da den er næsten lige over dem, ser de op i en glødende åbning. Farven er gulrød ligesom gløder i en kakkellovn. Ud af toppen kommer en smule røg. Efter lydløst at have passeret deres hus, bevæger objektet sig langs nogle huse nord for dem, og lige før den forsvinder bag Gassehaven, ligger den mere vandret i luften. Observationstiden er 3 minutter, og klokken er 16.58, da de ser den forsvinde.

To sekskantede lys

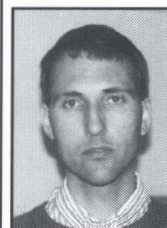
En animator ved et friluftsteater i Viborg har afsluttet aftenens forestilling, og går sammen med en ven ned til Hald Hovedgård for at kigge på søen og solnedgangen. Det er den 15. juni 1992 klokken 22.40.

De sidder ved nogle gamle slotsruiner, da venen får øje på to hvide lys, som hænger over træerne på den anden side af søen omkring 1.600 meter fra dem.

Lysene er sekskantede og skarpt afgrænsede, men uden om dette er der en krans af et svagere og mere mat lys. Alt er lydløst, og de spæner begge to ned til søbredden for at komme nærmere objekterne.

Nu bevæger de sig sydpå og væk fra dem, men imens de gør det, flytter de sig indbyrdes. Meget pludseligt springer de fra at have ligget vandret i forhold til hinanden, til at ligge vertikalt og derefter til at ligge diagonalt i forhold til hinanden. På denne måde forsvinder lysene i en opadgående buebevægelse mod syd over søen. □

AF ERLING HEGELUND

Projektører over København

Lørdag den 22. januar om aftenen blev Arne S. Petersen fra SUFOI i København udsat for en veritabel telefonstorm. Arne fortæller selv:

"Den første opringning kom kl. 23. En ung mand fra Herlev fortalte, at han så fire lysende objekter under skyerne ind over København. De samledes og spredtes og lavede også andre bevægelser. Jeg slukkede lyset i værelset og kikkede ud af mit store, østvendte vindue. Og ganske rigtigt fik jeg med det samme øje på de fire lys, der bevægede sig langsomt på skyen. Jeg blev straks klar over, at det var laserlys, der var ude på sjov. Dette fortalte jeg observatøren, der ventede i telefonen.

Opringningerne kom nu i hastig rækkefølge, den sidste kl. 3 om natten. Søndag formiddag begyndte opkaldene igen og fortsatte med jævne mellemrum dagen igennem. Mandag kom der stadig nogle opkald og endnu tirsdag et par stykker, alt i alt vel 25 opkald.

Næsten alle var glade for, at jeg straks kunne fortælle, hvad det var. En enkelt var vist skeptisk. Han ville absolut have, at det skulle være rumskibe!

Observatørerne fordelte sig jævnt i en ring uden om København: Nærum, Ordrup, Holte, Herlev, Ballerup, Glostrup, Hvidovre og enkelte andre steder, men absolut ingen fra selve København. Jeg tror ikke, at showet var synligt i København. Tilsynel-

dende lå der en stor, lavthængende sky over byen, og lyspletterne viste sig på skyer over denne.

Showet varede fra ca. kl. 23 til ca. 3.15. Stedet for projektørernes placering ligger også nogenlunde fast, nemlig et sted på Amager. Det skulle ikke undre mig, om det var Bella-Centret. Min egen pejlelinie går lige gennem dette punkt."

Også Per Andersen fik et brev om samme projektører. Et par piger på 13 år lå og læste sent om aftenen, da de blev forskrækkede af lysene. De skriver bl.a.: "Vær sød at tro på os, og hvis I har tid så prøv at finde en forklaring." En sådan forklaring kunne vi så sende pigerne.

*Per Andersen &
Arne S. Pedersen*

Are We Alone

Unmanned satellites have in our recent past, sent photographs back to Earth that have corrected and changed much of our understanding of our solar system. It is through recent technology that developments in astronomy led to the discovery of Uranus in 1781, Neptune in 1846 and Pluto in 1930.

Today NASA explains deviations in the orbits of Uranus and Neptune, as being caused by a planet of 4 to 8 Earth masses, more than 7 billion miles from the Sun. NASA is now seeking the planet, they are convinced will give our solar system 12 members.

This raises a startling question, when we examine the photograph of the 5,000 year old Sumerian tablet above, for this shows our solar system with 12 members, 5,000 years before we had the technology to discover it. Their cosmology, science, and the 12th planet NASA is now seeking, have been the life times study of archaeologist and author Zecharia Sitchin. As Mr. Sitchin explains, the Sumerians described Neptune as a blue water planet, when we were convinced it was a gas planet. Satellite pictures in 1989 proved the Sumerians were incredibly correct in every detail!

Sumerian medicine used the symbol of two snakes entwined, one that is still used by medicine corps today. As a symbol it is the simplest and exact description of the microscopic double helix structure of D.N.A. The start to all life for which understanding, Francis Crick was awarded the Nobel Prize in 1962, nearly 6,000 years after it was first explained to the Sumerians by people from another planet.

There is a battery cell in a German museum that is over 3,500 years old and provides physical evidence to the libraries of documented scientific evidence behind this.

So successful have been the 10 million copies sold of Mr Sitchin's books, that an incredible video has been made, based on his latest book „Genesis Revisited“. This film „Are We Alone“, which cost a million dollar in its making, explains in beautiful detail Sumerian cosmology, how the Earth was formed and a genetic science by people who came to Earth and transformed animal to man 300,000 years ago.

Sitchin does not dismiss the existence of God, he merely proves that we did not evolve from the ape without help, and that the writings of the Bible are based on fact. He shows the plausibility to the existence of a real God. One that we may have misidentified, for why should the Christian God be more real than the Muslim God, or the Muslim God more real than the Hindu Gods.

"Are We Alone", shows NASA pictures of pyramids and a sphinx on Mars that have been dated to 450,000 years B.C. It proves that life existed on another planet - and possibly still does today!

ANKI INTERNATIONAL would be pleased to offer advice on exhibitions or lecture and offers the:

- Video "Are We Alone" VHS pal (clear English) 198 Dkr.
- "Genesis Revisited" and other hardback books at 254 Dkr.

Please pay to Giro Acct. No: 110-3733. Or Jyske Bank Hirtshals Acct. No: 7361-4214291.

ANKI INTERNATIONAL, Hovedvejen 24, Tornby, 9850 Hirtshals, Denmark

Fremmede væsner i Nivå?

SUFOI modtog i december 1993 en henvendelse om en interessant sag fra Nivå (2990), Nordsjælland.

En ældre dame fortæller, at hun mandag den 28. september 1988 kom kørende i bil mod hjemmet i Hornbæk fra et møde i København. Klokken er ca. 23.30, da hun kører gennem Nivå ad Gl. Strandvej. Det regner denne aften. Observatøren er alene i bilen.

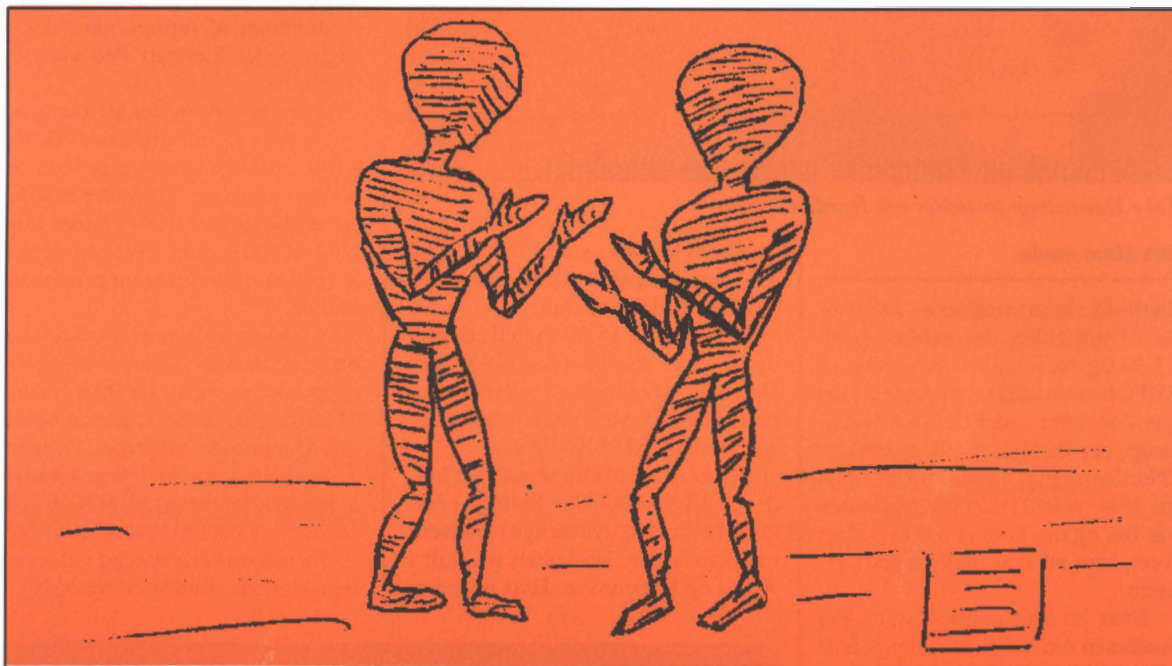
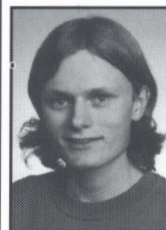
"Jeg kørte ikke ret stærkt pga. regnen, og pludselig så jeg i billygternes lys to små ca. 50-55 cm høje, olivengrønne væsener, der stod ved en rendestensrist, som vandet strøm-

hoved, brede skuldre, meget smalle hofter, smalle albuer og knæ...". Fødderne var spidse, og hænderne havde kun én 'finger'.

Det er sjældent, at vi modtager

fra en bil i kørsel på en regnfuld aften) og hændelsens alder særlig usikkerhed omkring detaljerne i beskrivelsen af væsenernes udseende. Og den større usikkerhed gør det

AF TOKE
HAUNSTRUP

(Tegning:
observatøren)

mede ned i. De gestikulerede begge med de små arme imod hinanden.

Hovedet var nærmest ægformet, men spidsede meget til nedefter og frem. Jeg så hverken øjne, næse eller mund. De var i ens heldækkende, rillede, plastiklignende dragter.

Jeg blev meget overrasket, standsede, kørte lidt op ad Stationsvej (sidevej til Gl. Strandvej/TH) for at vende. Jeg måtte se fænomenet igen, men så blev jeg grebet af en uforklarlig angst, skyndte mig at komme på ret kurs igen og kørte hurtigt hjem."

Observatøren mener, at hændelsen tog 2-3 minutter.

Væsenerne var små 'mennesker' med "...harmonisk krop, lidt for stort

henvendelser om observationer af væsner, og derfor er denne sag i sig selv interessant. Bemærk dog, at der ikke er noget i observationen, som direkte antyder, at de to væsner har nogen relation til ufoer!

Sagen har dog nogle kritiske punkter. Bl.a. har SUFOIs lokale rapportoptager fra Nivå været på observationsstedet, og hun fortæller, at risten (som observatøren nævner i sin rapport) befinder sig højst 50 m fra Stationsvej. Observatøren burde altså have set væsenerne igen, da hun (efter at have vendt bilen) kørte fra Stationsvej og ud på Gl. Strandvej. Dette nævnes ikke i rapporten.

Desuden skaber de mildt sagt dårlige observationsforhold (observation

mere sandsynligt, at observatøren kan have set noget naturligt og opfattet det som 'fremmede væsner'.

Observatøren giver ikke selv et bud på, hvad de to væsner kan have været.

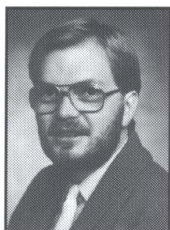
Vi har for få og for usikre data til at drage sikre slutninger om væsenernes oprindelse. Det kan dog ikke afvises, at væsnerne kan have en naturlig forklaring - de ringe observationsforhold og sagens alder taget i betragtning. En mulig forklaring kan være, at det fx har været to børn i regntøj. Regntøjet kan i givet fald forklare den plastiklignende og olivengrønne dragt, som væsnerne tilsyneladende havde på.

Møde i sneen

I weekenden den 19.-20. marts i år samledes ufo-interesserede og SUFOIs repræsentantskab i Kolt Lokalcenter syd for Århus. Bestyrelsen stod for arrangementet, der bl.a. bød på et par spændende foredrag og en ufo-quiz på den åbne lørdag - og selve repræsentantskabsmødet søndag.

AF PETER
NØRGAARD
FOTOS: PER
ANDERSEN

Toke Haunstrup fortæller om Nordsø-sagen.

Det åbne møde

Sneflokke kom vrimlende - ned over de 17 tilmeldte, der mødte op kl. 13.30 og blev budt velkommen af SUFOIs formand Per Andersen. Han gav kort efter ordet til Toke Haunstrup, der detaljeret redegjorde for "Nordsø-sagen" (omtalt i UFO-Nyt nr. 1/94, side 21-22). Spørgelysten var fin, og der kom et par nye ideer frem, som nu skal undersøges nærmere.

Efter en kort pause fortalte Per Andersen om sidste års interessante observationer af "dobbeltmåner" (se UFO-Nyt nr. 1/94, side 8-9). Desuden hørte vi om andre mere kendte himmelfænomer, fx bisole og spejlinger pga. iskrystaller i luften.

Begge sager vil blive fulgt op her i bladet, når/hvis der kommer nye oplysninger frem. SUFOI arbejder også på at kunne udgive en rapport om "dobbeltmånesagen".

Efter endnu en pause med flere småkager og mere kaffe udfordrede Peter Nørgaard deltagerne med 15 spørgsmål om: - hvilket fænomen, - hvilken person og - hvilket tal. Der var flydende gevinster til de to bedste med henholdsvis 12 og 10 rigtige.

Til dagens sidste punkt var Gotfred Møbjerg Kristensen fra Dansk Ildkugle Central inviteret, men pga.

sygdom blev det i stedet til et kig på TV3-udsendelsen om ufoer fra serien "Mødet med det ukendte".

Omkring kl. 18.30 sluttede dagen, og vi måtte alle ud i den kolde sne. Halvdelen af os fortsatte ind til restaurant "China Town" i Århus, hvor dagen sluttede på hyggelig vis.

Hvert år i marts og september holder SUFOI disse åbne lørdage i forbindelse med det halvårslige repræsentantskabsmøde. De holdes på skift i Århus og København. Hvis nogen af

vore læsere har lyst til at deltage, gives nærmere oplysninger på telefon: 38 71 96 64.

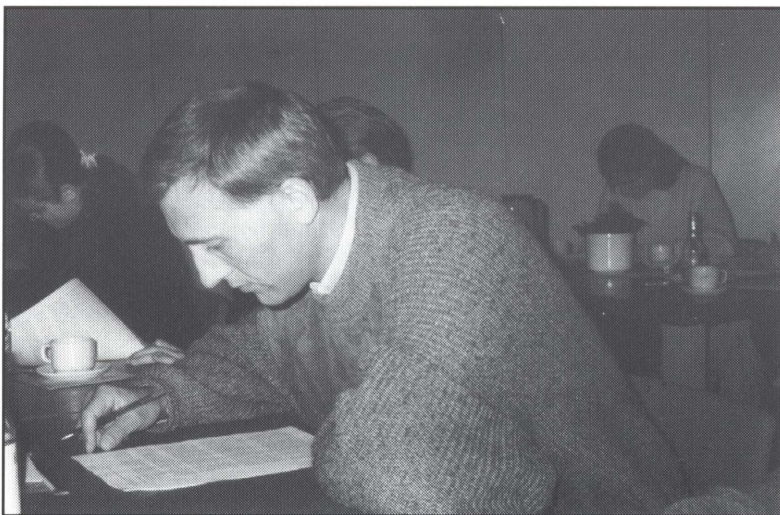
Det lukkede møde

På trods af det dårlige føre begyndte søndagens repræsentantskabsmøde næsten til tiden, kl. 9.30. Vi var 8 medlemmer af repræsentantskabet samt gæsten Lennart Pedersen fra Slangørup.

Som vanligt var der gennemgang af økonomi, medlemsudvikling o.lign. SUFOIs økonomi er inde i en positiv udvikling. Desværre er antallet af abonnenter i 1993 faldet i forhold til 1992, men 1992 var også et år med ekstraordinær megen medie-omtale.

Af andre relevante punkter kan nævnes: at SUFOIs disketteservice er en succes, og at der ikke var nye til indvalg og heller ingen til udtræden af repræsentantskabet. Desuden diskuterede vi forskellige pr-tiltag for at øge kendskabet til SUFOI og sikre en stigning i læsertallet af UFO-Nyt.

En udmærket weekend i ufoernes tegn sluttede søndag eftermiddag.

"Det var dog nogle utroligt snedige spørgsmål...Hvad pokker hed ham svindleren, der rejste med rumbrødrene til Månens bagside og så pelsdyr?"

TV2 indrømmer manipulation

Når TV2 betegner serien "Strengt Fortroligt" som bygget over virkelige hændelser, er det manipulation af den danske befolkning. TV2 indrømmer nu, at serien er ren fiktion.

(Tegning: Dezsö Sternoczky)

I gennem de seneste måneder har SUFOI fået en mængde henvendelser og spørgsmål om serien "Strengt Fortroligt", som TV2 sender på mandage. De fleste af spørgsmålene går på, om det nu også kan være rigtigt, at udsendelserne er autentiske. Det er der jo ikke noget at sige til, for TV2 har fra starten lanceret udsendelserne som "bygget over virkelige hændelser". Ser man på deres sensationelle indhold, må de derfor nødvendigvis medføre spørgsmål.

Nu er der jo stor forskel på betegnelsen "rekonstruktion" eller "dokumentarisk" og "bygget over virkelige hændelser", men det kan man jo ofte overse i skyndingen.

Dokumentarprogrammer er udsendelser, hvor man så præcist som muligt forsøger at genskabe virkelige hændelser. Udsendelser af denne karakter bør ligne virkeligheden meget - selv om afvigelser nu ofte ses.

I modsætning hertil betyder "bygget over virkelige hændelser" blot, at man har taget noget fra virkeligheden og digtet videre på det. Man giver med andre ord ingen garanti for, at udsendelsen afspejler virkeligheden særlig præcist. Alligevel er betegnelsen i folkemunde blevet fortolket som noget, der har en hel del med virkeligheden at gøre, selv om der kan være fiktive tilføjelser.

Dette ved TV2 selvfølgelig særdeles godt, og det er derfor bestemt ikke tilfældigt, at betegnelsen "bygget over virkelige hændelser" bliver sat på udsendelserne. Det er derimod rystende, at TV2 gør dette som bevidst manipulation af den danske befolkning, når man samtidig ved, at

udsendelserne er ren fiktion.

Denne indrømmelse er kommet efter en henvendelse fra Boye Petersen fra IGAP til TV2. Programredaktør Kaare Schmidt skriver bl.a., at:

"...serien *Strengt Fortroligt* er ikke en dokumentarserie, men fiktion. Og som bekendt kan fiktion forholde sig frit til virkeligheden."

TV2 indrømmer med andre ord, at serien er ren fiktion. Men hvorfor siger man så, at den er "bygget over virkelige hændelser"? Det gør man selvfølgelig for at trække seere til - og det virker! Det har altid virket tiltrækkende på den menneskelige natur at kunne få adgang til sensationelle hændelser og informationer, som er virkelige. Betegnelsen bliver altså sat på serien for at lokke seere til, og TV2 ved jo godt, at der er mange, der hopper på den.

Dermed foretager TV2 en bevidst og bevidst manipulation af den danske befolkning i seertallets navn. □

AF PER
ANDERSEN

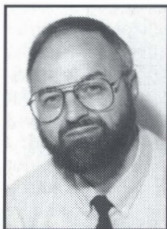

(Tegning:
Benoit Roux)

Sten til undersøgelse

Læserne er tidligere opfordret til at være opmærksomme på fund af meteoritter. Bl.a. i forbindelse med foredrag får SUFOI af og til henvendelser om ejendommelige sten, som kan lede tanken hen på meteoritter.

AF OLE
HENNINGSEN

En af stenene fra meteoritbyen ved Siena 1794. Et stykke er slået af, så man ser kontrasten mellem den mørke skorpe og det lyse indre. Sidelængden er 5 cm. (Foto: fra bogen "Meteoritter - Nøglen til Jordens fortid")

SUFOI har nu igen modtaget to sten til nærmere undersøgelse. Desværre må det straks fastslås, at der heller ikke denne gang er tale om meteoritter. Og i ingen af tilfældene er stenene fundet i forbindelse med iagttagelser af lysfænomener på himlen eller nedfald af materiale.

Den ene sten er på ca. 658 g og indleveret af et medlem af SUFOI's Københavns-gruppe ved et af de månedlige gruppemøder. Stenen adskiller sig fra mange andre typer sten ved et lyst indre, delvist omgivet af en ydre skal af mørkt materiale. Dvs. umiddelbart kunne den måske efter beskrivelsen tyde på en stenmeteorit.

Lokale amatørgeologer har dog straks kunnet konstatere, at der i dette tilfælde er tale om en lerbjergskonekretion.

Gennem en meget lang tidsepoke er der udfældet jernspat i en sandet lersten. Stenens overflade er senere omdannet til brunjernsten, der danner en skarpt afgrænset, rustfarvet forvitringsskorpe. Visse dele af denne "jernskorpe" er senere faldet af, så man kan se stenens gullige indre bestående af sammenkittede ler- og sandpartikler. Jernholdige sediment er almindeligt udbredte i aflejringer fra alle geologiske perioder.

Så desværre ingen meteorit i dette tilfælde.

Den anden sten er indleveret af et medlem af den lokale stenklub på Falster. Det drejer sig om et slagge-lignende materiale på ca. 42 g, der for år siden er fundet ved stranden på østsiden af Gedser Odde - Danmarks sydligste punkt.

Der er ingen tvivl om - heller

ikke hos finderens - at der er tale om en eller anden form for jernslagge. Dette fremgår tydeligt af materialets struktur bl.a. de mange små huller og blærer i overfladen, der også indeholder større blanke partier. Dog indeholder slaggematerialet en del små kugler, som om der var indsmeltet - nu delvist forvitret - jernhagl i materialet.

En sådan slaggestruktur kendes ikke umiddelbart fra meteoritter, selv

Bjørn Stenholm mener, at der også må være observatører i Danmark. Og det har han ganske ret i.

SUFOI's Alarmcentral har fået meldinger om iagttagelser af meteoritter både fra Sjælland og Jylland. Fænomenet er også i mere fysisk form blevet registreret hos Gotfred Møbjerg Kristensen i Holbæk, der med sit radiogrej foretager løbende registreringer af meteoritter døgnet rundt.

SUFOI har på forespørgsel fra en dansk astronom videregivet de forhåndenværende oplysninger til Sverige, hvor man forhåbentlig kan anvende dataene.

Der kommer året igennem en del ned af disse "fattigmands rumprøver", dvs. materiale fra det ydre rum - også over dansk område. Noget af materialet har størrelse, hastighed og bane gennem atmosfæren, der giver sig udslag i et stort lysfænomen på himlen.

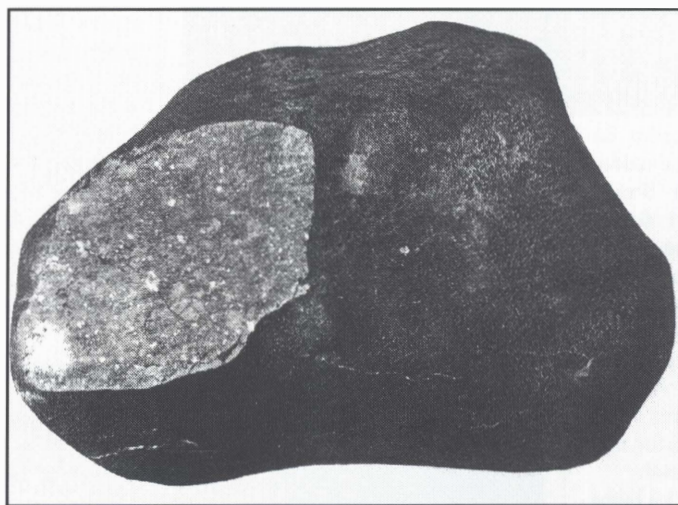
I sådanne tilfælde kan man med baggrund

i nøjagtige iagttagelser og efterfølgende analyser af meteorittens banelementer måske være heldig at finde den del af meteoritten, der er faldet ned efter at have overlevet det voldsomme møde med Jordens atmosfære.

Men der er i Danmark til dato kun fundet fire meteoritter. De to er direkte iagttaget falde ned fra himlen, og de to resterende er inden for de senere år blevet bjerget mere eller mindre som jordfund.

Sådan ser en meteorit ud

Civilingeniør Vagn F. Buchwald ved Danmarks Tekniske Universitet er en af verdens kendteste forskere i jernmeteoritter. I sin fremragende bog "Meteoritter - nøglen til Jordens for-

om fx visse stenmeteoritter godt kan indeholde knappenålshovedstore gasblærer.

Så heller ikke med denne slagge var der mulighed for en udvidelse af den danske meteoritsamling.

Astronom på meteoritjagt

Den svenske astronom Bjørn Stenholm fra Astronomisk Observatorium i Lund er i øjeblikket på jagt efter en meteorit.

Fredag den 18. marts kl. ca. 21.47 så en masse mennesker fra Helsingborg, Malmø og Kristianstad en stor lysende ildkugle, som en kraftig fyrværkeriraket. Den kom fra øst og fløj mod vest i en bane syd for Lund.

Astronomen var selv så heldig at se fænomenet fra sit køkkenvindue.

tid" (Gyldendal, 1992) ridser han bl.a. nogle karakteristika op omkring meteoritter:

Stenen er meget tung, dvs. lige så tung som en klump jern af samme størrelse. Den er magnetisk, påvirker en kompasnål og kan bære en lille lommemagnet. Den har en uregelmæssig rustfarvet overflade med små fordybninger.

Hvis disse kriterier er opfyldt, kan der være tale om en jernmeteorit.

Hvis stenen har nogenlunde samme vægt som andre sten på stedet - eller måske lidt mere - og har en papirtynd sort skorpe på overfladen i modsætning til det lyse indre, kan der måske være tale om en sten-jernmeteorit. Stenen er i så fald svagt magnetisk. Hvor skorpen er slået af, kan man måske se pletformede rustdannelser. I stenens indre findes spredte, små kugler. Stenen er uregelmæssig kantet.

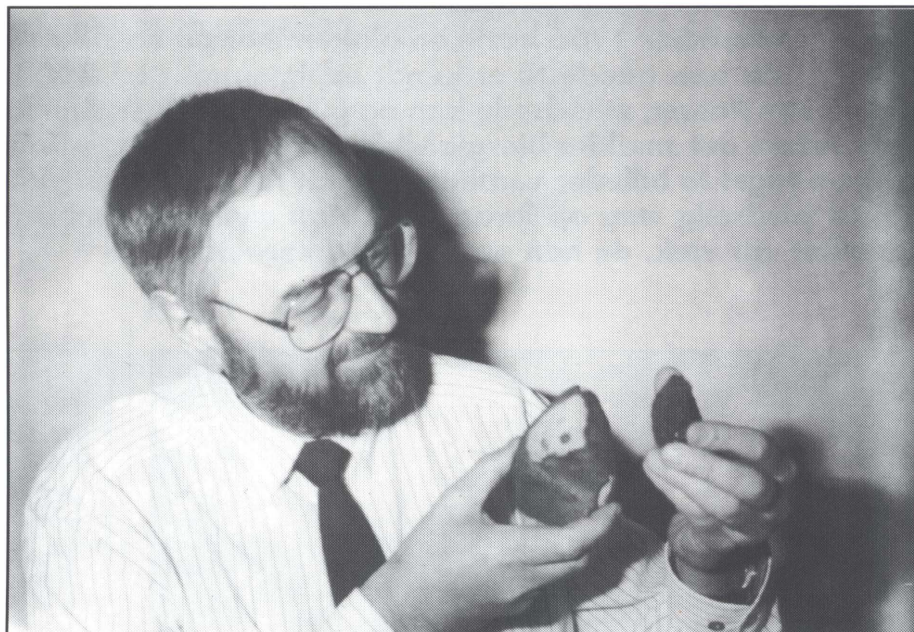
Hvis stenen ser ud nogenlunde som ovenfor beskrevet med en tynd sort overflade-skorpe, men er umagnetisk og har et anderledes farvet indre, der er i stærk kontrast til over-

fladen, kan der være tale om en stenmeteorit.

Selv om meteoritfund er yderst sjældne, så skal opfordringen alligevel gentages:

Skulle en læser finde - eller ligge

mindste mulighed for, at der kan være tale om en ægte meteorit, vil der blive formidlet en tilbundsående videnskabelig vurdering af materialet. Og danske meteorit-forskere vil være vildt begejstrede, hvis der

Ole Henningsen fremviser de to nyeste „meteoritkandidater“. Desværre var der heller ikke denne gang tale om meteoritter. (Foto: Ole Henningsen)

inde med - en sten, som af forskellige årsager mistænkes for at være en meteorit, så kontakt undertegnede på tlf. 53 94 11 69 snarest muligt. Der kan så foretages en bedømmelse af materialet og eventuelle oplysninger i forbindelse med fundet. Hvis der er blot den

skulle være bid!

En vaskeægte meteorit vil blive grundigt undersøgt af forskerne og senere - mod en passende dusør til finderens - indgå i Geologisk Museums samling af meteoritter til gavn og glæde for hele befolkningen.

Sjældne materialer

SUFOI får i øjeblikket en del donationer af ufomaterialer, som vi er meget glade for. Alle indtægter går direkte til Støttefonden. Vi har i øjeblikket følgende til salg:

UFO-Nyt, 1968 komplet. Kr. 40,00

Hobana, Weverbergh: *UFOs from behind til Iron Curtain*. Pocket. Kr. 20

Flammonde: *UFO Exist*. Pocket. Kr. 20

Adler: *Seeing the Earth from Space* (rumfart anno 1962). Pocket. Kr. 20

Drake: *Gods and Spacemen in Greece and Rome*. Pocket. Kr. 20

Stringfield: *Situation Red*. Pocket. Kr. 20

Weldon, Levitt: *UFOs, what on Earth is happening*. Pocket. Kr. 20

Michel: *The Flying Saucer Vision*. Soft. Kr. 30

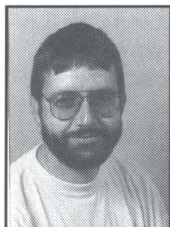
McCampbell: *Ufology*. Soft. Kr. 30

Til priserne lægges forsendelse på kr. 15. Desuden er der 12 ufobøger på fransk, som vi sælger billigt. Er du interesseret i noget af dette, så kontakt venligst Per Andersen på tlf. 38 71 96 64, inden du sender penge.

Kendt foto forklaret

Den 22. november 1966 kørte en biokemiker på en sidevej til Hovedvej 58 i Oregon. Da han nåede til et kendt udsigtspunkt i 1.700 meters højde ved Willamette Passet, standsede han og gik op på en snebunke i vejsiden for at fotografere det smukke bjerglandskab med de mange høje grantræer. Efter at have taget to billeder ventede han lidt for at nyde udsigten, da et lysende objekt pludselig steg op foran ham. Han trykkede lynhurtigt på udløseren. Objektet var væk, da han sænkede kameraet!

AF KIM MØLLER
HANSEN
FOTOS: SUFOIs
FOTOARKIV

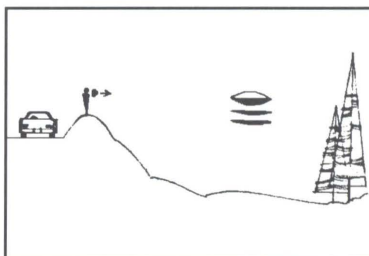

Det originale "ufo"-foto taget den 22. november 1966 i Willamette Passet i Oregon med et Kodak 35 kamera, 50 mm objektiv, blænde 8, 1/30 sek. og en Panatomic X-film.

Sådan lyder den officielle historie bag et af ufologiens mange kendte fotos, som igennem mange år har savnet en naturlig forklaring.

Billedet blev afleveret til den dengang aktive ufoforening NICAP, hvor Adrian Vance undersøgte sagen. På grundlag af kamera og filmdata og den anslåede afstand til grantræerne nåede Vance frem til, at objektet havde en diameter på mere end 7 meter.

Billedet var taget på mellem 1/100 og 1/30 sekund, og på dette korte tidsrum har objektet ifølge Vance skiftet position 3 gange. Det skulle forklare de 3 lagdelte skiver på billedet. Under objektet ses noget, som er blevet fortolket som udstødning.

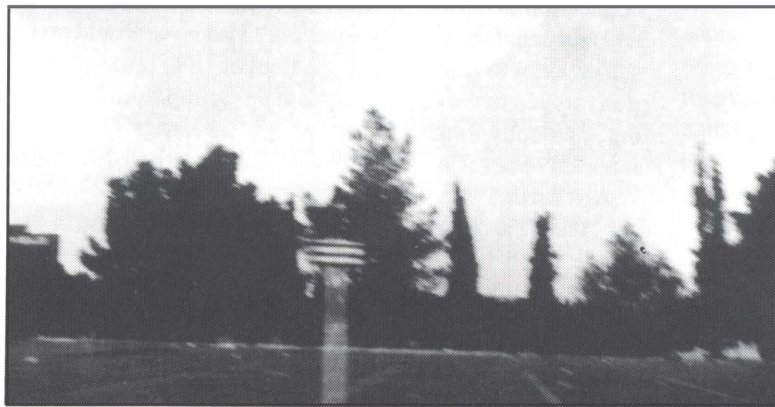
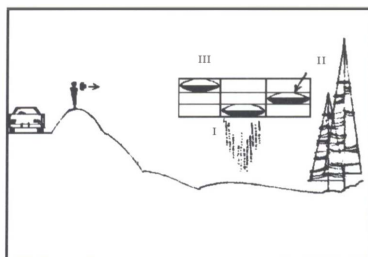
Fysikeren I. Brand mente, at de mørke skygger under objektet kunne skyldes „atmosfærisk refleksion af gravitations-bølger“.

Fysikeren Irwing Wieder undersøgte også billedet og undrede sig over uoverensstemmelserne mellem det, som fotografen fortalte, at han havde set, og det der faktisk kom på filmen. Men Wieder nåede ikke dengang nogen endelig konklusion.

Billedet blev dog ved med at spøge i Wieders hoved, og for nylig genoptog han sine undersøgelser i sagen - og er nu nået frem til en meget sandsynlig forklaring.

Wieder mente, at billedet var taget fra en kørende bil. Han lavede derfor en lang række forsøg, hvor han fotograferede vejskilte, som han passerede med forskellige hastigheder, blænder osv., og resultatet lignede Willamette-fotoet til forveks-

NICAPs Adrian Vance mente, at objektet i fotograferingsøjeblikket skiftede position 3 gange.

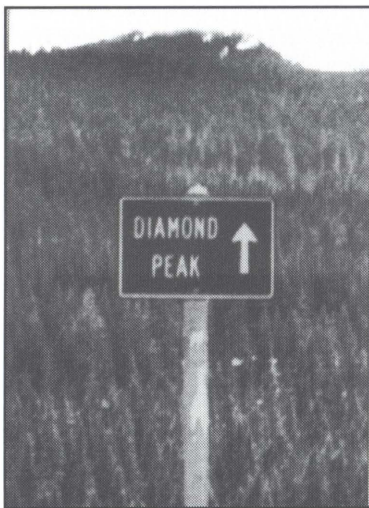

Her er et tilfældigt vejskilt fotograferet fra en kørende bil.

ling.

Efter lang tids efterforskning fandt Irwing Wieder ud af, at der i november 1966 kun var ét skilt på udsigtspunktet. På det stod der "DIAMOND PEAK", ligesom der var en pil på det. Wieder fik lavet et skilt nøjagtig magen til, kørte ud til Willamette Passet og placerede skiltet 20 meter fra vejen - nøjagtig dér, hvor det ifølge vejmyndighederne havde stået i 1966.

De efterfølgende forsøg resulterede i billeder, som tydeligt viser, at det berømte billede fra Willamette er et vejskilt fotograferet fra en forbikørende bil. □

"Ufo"-skiltet placeret ved Willamette Passet af Irwing Wieder.

"Ufo" skiltet har fået lidt hvid maling på toppen (for at simulere den sne, som lå i nov. 1966) og fotograferet fra vejen fra en kørende bil. Og voila! Et mystisk objekt med udstødning og det hele!

Mange har forsøgt at forklare/afsløre ufoernes bevægelsesmønstre. Indtil for nylig troede mange, at fotoet fra Willamette Passet kunne lede os på sporet. Disse to fotos taget i henholdsvis Alaska den 5. juli 1964 og i Arizona den 23. september 1967 skulle også vise fænomenet med de "lagdelte skiver" efter et objekt, der forsvinder med stor hastighed.

Kilder:

IUR, November/December 1993
 Adolf Schneider og Hubert Malt-
 haner: *Das Geheimnis der Unbe-
 kannten Flugobjekte*, 1976
 SUFOIs Fotoarkiv

Ufoernes skæbne i Europa-Parlamentet

"Midt i den værste økonomiske krise i Vesteuropa siden Anden Verdenskrig og med en blodig krig i Bosnien kan vi ikke diskutere små grønne mænd," sagde informationsdirektør Guido Naets. Og med disse bemærkninger blev ufoerne lagt på is i Europa-Parlamentet den 21. januar 1994.

AF OLE
HENNINGSEN

Den italienske videnskabsmand Tullio Eugenio Regge fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe har udarbejdet betænkningen, der var sat på Europa-Parlamentets dagsorden til vedtagelse.

Den italienske videnskabsmand Tullio Eugenio Regge fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe var ordfører i Energi-, Forsknings- og Teknologiudvalget i denne sag. Han har udarbejdet betænkningen, der var sat på Europa-Parlamentets dagsorden til vedtagelse.

Men så nemt skulle det ikke gå.

Som det blev nævnt i sidste nummer af UFO-Nyt, tog lederne af de politiske grupper i Europa-Parlamentet ufoerne af bordet i EU-sammenhæng i denne omgang med henvisning til det efter deres mening højst upassende tidspunkt at diskutere sådanne bagateller på.

Forslaget eksisterer stadig

Af dokumenter fra Europa-Parlamentet fremgår det, at italieneren Virginio Bettini fra Milano tog ordet og anmodede om at få at vide, hvilken skæbne Regges betænkning om et ufoobservationscenter havde fået. Den havde været opført på forslaget til dagsorden (nr. 547) og var taget af det endelige forslag til dagsorden.

Parlamentsformanden svarede, at

punktet efter en enstemmig afgørelse af Formandskonferencen var taget af dagsordenen, og at hans gruppe, såfremt den ønskede, at denne betænkning opførtes på dagsordenen, havde kunnet anvende bestemmelserne i forretningsordenens artikel 96.

Det britiske parlamentsmedlem James Glyn Ford spurgte til den fulgte fremgangsmåde, hvorefter Bettini igen tog ordet og gentog spørgsmålet om ufoebetænkningens skæbne.

Parlamentsformanden mindede om bestemmelserne i forretningsordenens artikel 95 og 96 og meddelte, at Regges ufo-betænkning på ingen måde var bortfaldet, men stadig eksisterede.

Så officielt er der altså stadig en mulighed for at tage forslaget op til vedtagelse på et senere tidspunkt. Om der også findes en praktisk mulighed for dette, er dog et mere åbent spørgsmål.

Sådan kom ufoerne til debat i EU

Parlamentsmedlem Elio Di Rupoblev i 1990 stærkt involveret i den omfattende bølge af ufoobservationer i Belgien. Med baggrund i disse og andre ufoobservationer fremlagde han i Europa-Parlamentet et konkret forslag (B3-1990/90) om oprettelse af et europæisk ufoobservationscenter. Dette forslag blev den 25. januar 1991 af Europa-Parlamentets formand henvist til Energi-, Forsknings- og Teknologiudvalget som korresponderende udvalg.

Udvalget havde derefter møder den 20. januar, 25. marts, 23. april og 25. juni 1992 samt 15. februar, 28. september, 29. november og 1. december 1993, hvor man behandlede udkastet til en betænkning.

Betænkningen blev enstemmig vedtaget på udvalgets sidste møde,

(Foto: Europa-Parlamentet)

og betænkningen (A3-0389/93) blev indgivet den 2. december 1993. Dokumentet indeholder en protokolside, udvalgets forslag til beslutning og 7 siders begrundelse samt Di Rupo's oprindelige forslag som bilag.

Læs betænkningen

Kopier af dette interessante dokument kan i øvrigt stadig bestilles ved at indbetale kr. 30 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte, giro 9 11 77 25. Skriv "UFO-betænkning" på modtagerdelen. Beløbet dækker kopiering, ekspedition og forsendelse.

Forslag om SEPRA som ufo-center

I betænkningen af 2. december 1993 blev det foreslået, at EU skulle tildele det franske SEPRA-institut i Toulouse en fællesskabsstatus, der gjorde det muligt at foretage undersøgelser på hele EU's område. SEPRA - Service d'Expertise des Phénomènes de Rentrées Atmosphériques (i betænkningen oversat til dansk med "Eksperttjeneste vedrørende fænomeners tilsynskomst i atmosfæren") - eksisterer stadig som en fransk undersøgelsesinstans og har rent fysisk hjemme i kontorer hos den franske rumadministration CNES i Toulouse og har i adskillige år været under ledelse af Jean-Jacques Velasco. CNES er et fransk modstykke til amerikanske NASA.

SEPRA er en efterfølger for GEPAN-Groupe d'Etudes des Phénomènes Aérospatiaux Non-identifiés. Denne organisation var også placeret hos CNES og havde i sin tid et glimrende samarbejde bl.a. med det franske gendarmeri omkring indberetninger og undersøgelser af ufo-observationer.

Interesseret forsvarsminister

GEPAN blev etableret den 1. maj 1977. Grunden var allerede lagt i februar 1974, hvor den franske forsvarsminister Robert Galley blev interviewet om ufo-fænomener af radioreporteren Jean-Claude Bourret. Forsvarsministeren fortalte, at emnet altid havde interesseret ham, og at man måtte være åben over for ufo-fænomenerne. Ministeren bekræftede videre, at der inden for Forsvarsministeriet var etableret en afdeling, der siden 1954 havde samlet og studeret uforapporter.

GEPAN udgav i sin levetid bl.a. et lang række rapporter om undersøgelser, statistikker m.v. Arbejdet var

SEPRA's leder Jean-Jacques Velasco.

statsligt finansieret og tog sig godt ud på afstand. Efterhånden gik dampen tilsyneladende af projektet, og ihærdigheden var åbenbart stærkt sammenkædet med projektets ledere. Fx var den meget entusiastiske leder dr. Claude Poher i besiddelse af en meget stor gennemslagskraft og havde ligeledes gjort sig bemærket ved sine seriøse private ufostudier.

Landing i Sydfrankrig

Den mest betydningsfulde ufoobservation, som blev grundigt undersøgt af GEPAN, fandt sted den 8. januar 1981 ved landsbyen Trans-en-Provence vest for Nice. Den 52-årige Renato Nicolai berettede til det lokale politi, at han var blevet opmærksom på en svag fløjten og derefter på meget kort afstand så en skiveformet metallisk genstand svæve over nogle fyrretræer i nærheden af sit hjem. Genstanden landede et kort øjeblik, hvorefter den lettede igen og forsvandt med stor hastighed. Objektet beskrives som to sammenlagte dybe tallerkener med en højde på omkring 1,5 meter, og det efterlod sig landingsspor på jorden.

GEPAN blev stærkt interesseret i sagen, da den indeholdt fysiske spor fra landingsstedet. Undersøgelserne af jordbundsprøver viste bl.a., at jordoverfladen havde været udsat for et stort tryk, og at der var sket visse ændringer i jordoverfladens struktur.

Denne spændende sag er detaljeret omtalt i UFO-Nyt nr. 1 og 2, 1985 og blev for nylig i en rekonstruktion refereret i en udsendelse i TV3, hvor også medarbejdere fra SUFOI deltog.

Manglende ressourcer hos SEPRA

Jean-Jacques Velasco kom til GEPAN i midten af 1983. Samtidig foregik en større reorganisering og omrokering af mandskab fra det gamle GEPAN-team, hvorefter Velasco og en sekretær formentlig kom til at udgøre hele staben.

SEPRA anses nu af visse ufo-organisationer for at være meget passiv og mere kritisk end godt er. Måske ligger en stor del af forklaringen i, at SEPRA formentlig ikke mere har de helt store ressourcer at trække på, hverken i dagligdagen eller ved større sager, som kunne fortjene en grundigere undersøgelse fra forskerside.

Om EU's eventuelle involvering i driften ville have ændret på indstillingen hos Velasco og dermed SEPRA til ufo-fænomener er så en anden og særdeles spændende sag.

SEPRA's fremtid

SEPRA's leder Jean-Jacques Velasco deltog i april 1993 i en ufo-konference arrangeret i ministaten San Marino. På dette møde udtalte han, at man naturligvis ville påtage sig den opgave, som EU eventuelt ville overdrage SEPRA som europæisk ufo-observationscenter. Velatmærke, hvis man samtidig var sikret de tilstrækkelige økonomiske midler til arbejdet.

Specielt de franske ufoorganisationer er ikke udelte begejstrede for SEPRA, som man i ufo-mæssig sammenhæng ofte betegner som "et slags sort hul, hvorfra intet igen undslipper".

Så om ufoorganisationerne efterhånden også vil ændre indstilling til SEPRA, afhænger naturligvis meget af, hvilke konkrete resultater SEPRA med tiden kan opvise.

Spørgsmålet om SEPRA's mulighed for (eller ønske om!) et senere officielt samarbejde med de mangfoldige europæiske ufoorganisationer er så et helt andet emne - men samtidig et særdeles interessant debattema.

Og ikke mindst, om SEPRA på trods af den aktuelle afvisning fra Europa-Parlamentet evt. vil have mulighed for - eller ønske om - at ændre sine nuværende arbejdsmetoder og kontakter til omverdenen - herunder de europæiske ufo-organisationer.

Men foreløbig er det nok mere relevant at være opmærksom på, om der skulle dukke en ny mulighed op, for at ufo-centret igen kan blive sat på dagsordenen i Europa-Parlamentet.

Nye bøger

Ufobølgen over Belgien

Undertitlen på denne bog er "Un Dossier Exceptionnel" (Et exceptionelt dokument), og det er lige præcis, hvad der er tale om: en fremragende dokumentation af besynderlige hændelser i det østlige belgiske luftrum, optrædende i bølger i perioden 1989-1991 med mange hundrede vidner fra alle samfundsklasser og professioner.

Da bogen blev skrevet, var man endnu ikke færdig med at gennemgå de talrige rapporter, som formentlig vil omfatte flere tusinde, men flere hundrede foreligger nu sagligt og objektivt beskrevne og til dels kommenterede.

Bogen er af betydelig højere karat end de talrige merkantilt prægede publikationer, der foreligger fra hele kloden vedrørende det kontroversielle emne, ufoer - af hvilke undertegnede har gennempløjet en væsentlig del.

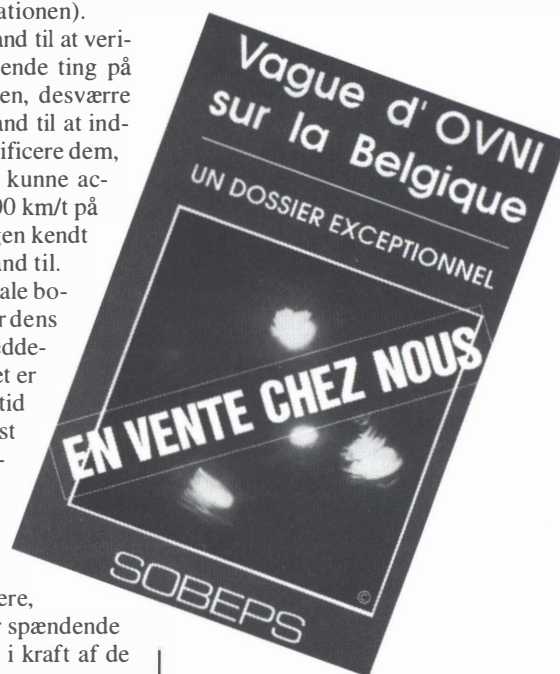
En ting, der gør denne beretning til noget særligt, er, udover kvalitet såvel som kvantitet, referatet af, hvorledes et lands militær for første gang i ufohistorien griber aktivt ind ved at opsende jetjagere, som flere gange deltager i undersøgelserne i samarbejde med såvel politi som ci-

vile (SOBEPS-organisationen).

Disse jagere var i stand til at verificere de ukendte flyvende ting på deres radarskærme, men, desværre for forskerne, ikke i stand til at indhente og nærmere identificere dem, da ufoerne viste sig at kunne accelerere fra 200 til 1.900 km/t på få sekunder, hvilket ingen kendt jordisk maskine er i stand til.

Jeg kan varmt anbefale bogen. Eneste hindring for dens udbredelse på vore breddegrader er nok, at sproget er fransk. Jeg har imidlertid på et par måneder læst den ved hjælp af en ordbog og min nysproglige studentereksamen. De første sider er de vanskeligste, derefter går det hurtigere, takket være at bogen er spændende som en kriminalroman i kraft af de talrige citerede vidnerapporter.

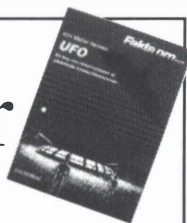
Jeg vil håbe, at et forlag kan finde en oversætter til den inden længe. Kort sagt: ved siden af J. Allen Hyneks og Jacques Vallees mere teoretiske bøger om dette emne er denne bog det bedste, der er skrevet om ufoer.

"Vague d'Ovni sur la Belgique" (Ufobølge over Belgien) af medlemmer af den belgiske ufo-studiegruppe SOBEPS, (adresse: Avenue Paul Janson 74, B-1070 Bruxelles): Jean-Pierre Petit, Michel Bougard, Lucien Clerebaut, Jean Debal, Léon Brenig, Auguste Meessen, Patrick Ferryn, Marc Valckenaers samt Jean-Luc Vertongen. Desuden generalmajor ved det belgiske luftvåben Wilfried De Brouwer. Udgivet 1991, paperback, 502 sider, ill., 1.050 belgiske francs (ca. 200 dkr.). □

Willy Bust Nielsen

SUFOI sælger

Bronislaw Rzepecki: *UFOer over Polen*

Dette er den første bog om ufologien i Polen med beretninger om nærobservationer, nedstyrtninger, fysiske påvirkninger og andre opsigtsvækkende emner. To bind på i alt 84 sider og illustreret. Kr. 86,00

Kim Møller Hansen: *Fakta om...UFO*

En grundbog i ufologi med danske og udenlandske observationer, fotoanalyser og ufo-teorier. Solgt i over 3.000 eksemplarer! Bogen er på 48 sider og rigt illustreret. Kr. 62,00

Bøgerne bestilles ved at indbetale det samlede beløb plus kr. 15,00 (ekspedition/porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Vi har mange flere salgsmaterialer - også billige årgange af UFO-Nyt! Få en komplet oversigt. Ring på tlf. 86 99 92 39.

Panik i korncirklerne

Der er langt mellem bøger, som virkelig er i stand til at ændre ens syn på et bestemt emne. Hvis emnet er korncirkler, og bogen er amerikaneren Jim Schnabels "Round in circles", er jeg dog sikker på, at ens forhold til de mystiske mønstre i engelske kornmarker aldrig mere vil være det samme. ➤

"Round in circles" indeholder godt nok en beskrivelse af korncirklerne og deres historie, men den handler først og fremmest om de mange mennesker, der har spillet en fremtrædende rolle i hele forløbet. Forfatteren mødte mange af dem personligt, da han i 1991 og 1992 var en ivrig deltager i diverse overvågningsprojekter, korncirkelkonferencer og andre cereologiske aktiviteter (cereologi er "videnskaben" om korncirkler).

Det er en broget forsamling, der har bevæget sig i og omkring de engelske kornmarker: Japanske plasmafysikere, rituelle magikere, folk med ønskekviste og penduler, ufologer, new age-turister, rige adelsmænd, snakkesalige medier og almindelige strejfare.

Det hele begyndte i fred og fordragelighed. Pat Delgado, Colin Andrews og meteorologen Terence Meaden udforsker og opmåler cirkler, og Meaden begynder at udvikle sin teori om en atmosfærisk vortex (hvirvel), der kan være ansvarlig for dannelsen af cirklerne. Flere og flere mennesker bliver efterhånden inddraget, medierne får interesse for sagen, og så begynder tingene at gå galt.

Meaden forsøger at holde fast i sin naturvidenskabelige forklaring, mens Delgado og Andrews begynder at snakke om overjordiske intelligenser, der forsøger at kommunikere med os. Delgado udvikler endda evner for healing. Alskens medier dukker op og fortolker budskaber i kornet, mens alt og alle skændes med hinanden, forsøger at tjene penge på hele affæren og i det hele taget opfører sig højt mærkværdigt.

Ind fra højre kommer så de første tegn på, at ganske almindelige mennesker er ansvarlige for korncirklerne. Panikken breder sig blandt cirkelforskerne, der pludselig ser interessen begynde at dale, og deres potentielle indtjeningsmuligheder forsvinde.

Bogen er et godt studie i menneskesindets mange mærkværdigheder, og man kan efter endt læsning ikke lade være med at spekulere på, om der overhovedet er nogen af korncirklerne, der er ægte naturfænomener.

"Round in circles. Phycisists, poltergeists, pranksters and the secret history of cropwatchers" af Jim Schnabel, Hamish Hamilton 1993, indb., 295 sider □

Lars Thomas

Vi alene vide!

Det er temmeligt svært at tage en bog seriøst, når forfatterne i indledningen henvender sig til læsere, som er "interesserede i at kæmpe i krigen mod overtro", for derefter at skrive et helt kapitel om, hvor vigtigt det er at være åben, fordomsfri og neutral, når man beskæftiger sig med fænomener af den mere uforklarlige slags.

"Missing pieces" er en bog, man skal holde sig fra. Den indeholder ganske vist en del nyttige oplysninger og beskrivelser af undersøgelsesmetoder og interviewteknik, men den er også meget langt fra at være åben, fordomsfri og neutral.

Baker og Nickell er begge medlemmer af CSICOP, og når man ved det, kan det ikke undre, at bogen er fyldt med henvisninger til middelalderlig overtro. Den har endda et formanende afsnit om, hvad man skal gøre, når man ikke synes, man kommer nogen vegne i kampen for at ændre verden og sætte en stopper for New Age og den bølge af overtro og irrationalitet, der efter forfatternes mening hærger det moderne samfund.

"Missing pieces" er på sin vis en uhyggelig bog. I afsnittet om undersøgelse af spøgelse og lignende fænomener, bliver man fx rådet til kun at gå i gang med en sag, hvis det mulige økonomiske udbytte er så stort, at det er besværet værd.

Op derefter skal man, hvis man hjælper folk, endelig sørge for at slå et slag for videnskab og CSICOP. Det er nemlig vigtigt, mener forfatterne, at benytte enhver lejlighed til at komme frem med sit budskab. Skeptikeren er nødt til at gå i krig mod uvidenheden og overtroens kræfter, så fjenden kan blive besejret!

Efter at have læst sådan en bog forstår man, hvorfor forfatteren Robert Anton Wilson i 1987 kaldte CSICOP og andre såkaldt videnskabelige skeptikere for Den nye Inkvisition.

"Missing Pieces. How to investigate ghosts, UFOs, psychics & other mysteries" af Robert A. Baker & Joe Nickell, Prometheus Books 1992, indb., 339 sider □

Lars Thomas

Ring til SUFOI

Alarmcentral
tlf. 86 28 90 61

Information
tlf. 86 99 92 39

Foredrag
tlf. 86 80 13 15

Kort fortalt

Officiel undersøgelse af nedstyrtede ufoer

Det officielle amerikanske organ GAO (General Accounting Office, svarende til ombudsmanden) er nu blevet bedt om at undersøge forholdene omkring den påståede nedstyrtning af et ufo i New Mexico i 1947.

GAO har fået forespørgslen fra kongresmanden Steve Schiff, der

har bedt GAO om at hjælpe med at finde ud af, om der findes hemmeligholdte eller destruerede arkivmaterialer i sagen om det påståede, nedstyrtede ufo.

Schiff har udtalt, at "det er ikke nemt at bede et regeringsorgan om at undersøge en sag, hvor regeringen er blevet beskyldt for hemmeligholdelse. Jeg ville ikke bede om en undersøgelse af noget, blot fordi jeg var nysgerrig. Spørgsmålet er derimod,

om regeringen er ærlig over for det amerikanske folk, og dette er en alvorlig sag for mig...Jeg antager blot, at hvis der var rumvæsener skjult på Wright-Patterson basen, ville nogen have opdaget det igennem alle disse år. På den anden side kan man ikke udelukke noget, så længe regeringen ikke vil tale."

Per Andersen

Kilde: SUN, marts 1994, nr. 26

Frigivne rapporter om eksplosioner i atmosfæren

Satellitter i kredsløb om Jorden har siden 1975 registreret en række mystiske eksplosioner i den øvre atmosfære. Dette fortæller englænderen Jenny Randles i sin nytårsudgave af *Northern UFO News* med det agtværdige engelske dagblad "The Times", 19. januar 1994, som kilde.

De amerikanske militære satellitter har siden 1975 registreret ikke mindre end 136 kraftige eksplosioner i Jordens øvre atmosfære. Tre af disse eksplosioner har iflg. rapporterne fundet sted over Storbritannien.

Eksplosionerne har været kraftigere end 1.000 ton af sprængstoffet TNT og anses for at være et ukendt naturfænomen. Registreringerne af eksplosionerne har hidtil været hem-

meligholdt, da man var bange for at forveksle fænomenet med en atom-eksplosion, der måske var i stand til at udløse et gengældelsesangreb med atomvåben fra en fjendtlig magt.

Der er teorier fremme om, at en sådan atmosfærisk eksplosion kan have forårsaget den mystiske eksplosion den 30. juni 1908 i Tunguska i Sibirien.

Ifølge den britiske astronom John Mason kan sådanne eksplosioner måske også give anledning til uforapporter. Fænomenerne menes at være synlige fra Jordens overflade som gigantiske lysekspllosioner. Når de rapporteres, vil de måske blive beskrevet som en slags "flyvende tallerkener". Dog optræder en betragtelig del af energiudladningen fra selve eksplo-

sionen i det infrarøde spektrum.

Der foreligger ikke i øjeblikket oplysninger i det frigivne materiale om, hvorvidt der er registreret denne type eksplosioner i den øvre atmosfære over Danmark.

□

Ole Henningsen

Astronomiske BBS'er i Danmark & Europa

Hvad er et BBS, er der sikkert mange, der tænker. For folk, der kender lidt til computere og datakommunikation, vil der sikkert hos de fleste være en lille klokke, der ringer. Ordet BBS er en forkortelse for Bulletin Board System. Det er altså databaser, der indeholder et væld af forskellige ting lige fra diverse artikler til computerprogrammer.

Der findes i Danmark mere end 300 af den slags BBS'er, og de er alle frit tilgængelige, hvis blot man har en pc og et modem. Et modem er groft sagt blot et apparat, der kan få to computere til at snakke sammen via telefonnettet. Et modem kan i dag købes for lidt under 1.000 kr.

Når først modemmet er anskaffet, er mulighederne mangfoldige. Man kan hente programmer hjem til sig selv, eller man kan sende programmer til BBS'erne, således at andre også kan få glæde af dem. Den eneste begrænsning er næsten kun telefonregningen.

På langt de fleste BBS'er er computerspil og hjælpeprogrammer fremtrædende, og

det er som regel også det, brugerne er mest interesserede i.

Jeg har nu i efterhånden mange år være en trofast læser af UFO-Nyt, og da jeg også interesserer mig for astronomi, var noget af det første, jeg gjorde, da jeg havde købt et modem at hente (downlade) en liste over alle BBS'er i Danmark.

Derefter gik jeg listen igennem for at se, om der evt. var et astronomisk BBS i Danmark; altså en database, som indeholdt emner inden for astronomi og rumfart.

Indtil nu har jeg fundet to: **Astro-BBS** har hjemme på amts gymnasiet i Sønderborg, og **The Astronomical Nightsky** drives af en privat person.

De indeholder begge et væld af interessante oplysninger og ikke mindst forskellige programmer og grafik-filer. Programmerne kan fx. være simulatorer eller endog planetarier. For grafik-filernes vedkommende skal man lige være opmærksom på, at det kræver specielle programmer at kunne se disse, men sådanne programmer findes også på de to nævnte BBS'er.

Telefonnumrene til de to BBS'er er:

Astro-BBS: 74-426307

The Astronomical Nightsky: 35-820215

Udover disse har jeg også fået fat i en liste, der indeholder astronomiske BBS'er i Europa. Jeg har endnu ikke forsøgt mig på disse, da det jo ikke er nogen helt billig fornøjelse at ringe til fx Spanien. Telefonnumrene til disse er:

ABBS-Astromail:

+49-5851-7896

(Dahlenburg, Tyskland)

GEA_BBS:

+34-3-5931772

(Barcelona, Spanien)

Mizar:

+358-0-174341

(Helsinki, Finland)

The Opus Magnum BBS:

+32-3-4559766

(Hove, Belgien)

SICYD:

+34-3-4260561 (Barcelona, Spanien)

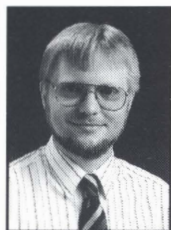
Disse BBS'er indeholder ligeledes programmer og artikler, der relaterer til astronomi og rumfart.

God fornøjelse!

Lars Henrik Andersen

KORT FORTALT

VED PER
ANDERSEN

Børsmægler tjener penge på astrologi

Det amerikanske blad *Fate* har afsløret, at astrologi er nøglen til korrekte forudsigelser på børsen. Beviset er Arch Crawford, der anvender astrologi, når han forudsiger den økonomiske udvikling.

Arch Crawford er ikke nogen hvem-som-helst. Både i 1991 og 1992 blev han udnævnt af bladet *Time Digest* som den person i USA, der bedst var i stand til at forudsige bevægelserne på børsen. Fx forudsagde Arch Crawford, at markedet ville vende den 24. august 1987. Smilene over „astrologen“ Crawford stivnede, da markedet toppede den 24. august og allerede i oktober havde tabt 1.000 point.

På denne måde har Arch Crawford modbevist de personer, der mener, at astrologi er noget overtro-

isk sludder, skriver *Fate*. Bladet fortsætter derefter med at beskrive Arch Crawfords løbebane. Han blev født i en familie af advokater og politikere, og allerede som barn var han dybt interesseret i økonomi. Som 14-årig var han succesfuld spekulant på børsen.

I november 1961 forudsagde Crawford, at markedet ville toppe i december, og at et meget svagt marked ville komme efter februar. Begge dele viste sig at være korrekte - og alt dette skete, før han overhovedet begyndte at interessere sig for astrologi.

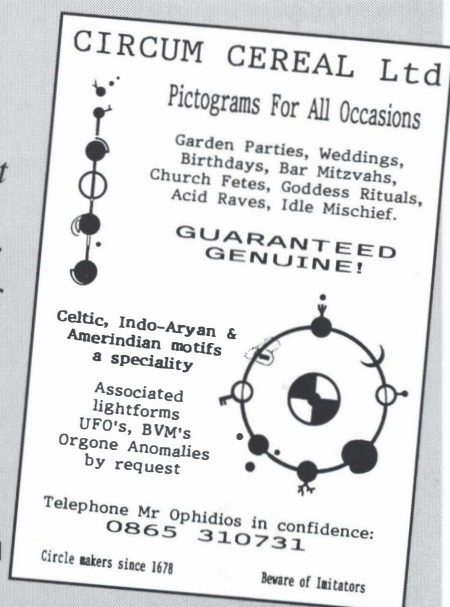
Arch Crawford var en enestående børsmægler allerede som 21-årig. Men pudsigt nok ser *Fate* ingen problemer i at argumentere for, at det er på grund af astrologien, at han også senere i sit liv blev en dygtig spekulant. Man argumenterer, at (1) Crawford anvender astrologi, og (2) han er en dygtig børsmægler. Ergo, (1) må medføre (2). Selv i dag lever den mest klassiske, logiske fejlslutning i bedste velgående!

□

Kilde: *Fate*, april 1993

Korncirkler til salg!

I bladet *Cerealogist* nr. 9 har vi fundet denne annonce, der tilbyder korncirkler til alle formål: Havefester, bryllupper, fødselsdage osv. Annoncen er selvfølgelig - en spøg.

Dear Earthling

Hi I am a creature from outer space. I have transformed myself into this piece of paper. Right now I am having sex with your fingers. I know you like it because you are smiling. Please pass me on to someone else be-cause I'm really horny. Thanks

/kmh

Rundt i cirkler

Det er ikke småting, man fra tid til anden møder som "beviser" for mystiske fænomener. En forfatter har for nylig anført, at de mystiske cirkler i de engelske kornmarker simpelthen må være ægte, ukendte fænomener.

Beviset herfor er, ifølge forfatteren, at en masse mennesker får en følelse af religiøs højtidighed, når de betragter cirklerne. De begynder også at føle, at cirklerne er intelligente og levende.

Hvilke yderligere beviser behøver man dog for cirklernes ægthed? □

Kilde: *The Cerealogist*, nr. 9

Svaret på alt

Hvis man er interesseret i at få svaret på alt, kan man henvende sig til Rosenørns Alle 4, 4.tv. Her kan man bestille den endelige løsning af universets form, funktion og formel. Igennem en tre kvarters forelæsning får man den „endelige kosmologiske model af 1993, universets grundprincip, atomets grundprincip, den store forenede teori, universets fundamentale princip er løst med årets columbusæg: kugle-interferens.

Hvad kan man ønske sig mere? Andet end måske 1994-modellen af den kosmologiske model.

Kilde:
Personlig
korrespondance

Støt ufoarbejdet i Danmark

Mange frivillige økonomiske bidrag fra UFO-Nyts læsere muliggør en fortsat efterforskning af observationer og offentliggørelse af resultaterne.

Status pr. 1. maj 1994:
Forskningsfond kr. 4.407
Støttefond kr. 17.522

Bidrag modtages med tak på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Lidt mere cirkel-vrøvl

Nogle af de engelske korn-cirkler kaldes "piktogrammer", der forestiller ukendte symboler. Et sådant piktogram blev fundet i august 1991 i Wiltshire, og det lignede en form for skrift, selv om symbolerne var ukendte.

Gerald Hawkins gav sig imidlertid i kast med at tyde "skriften". Han antog blandt andet, at cirklerne angav begyndelsen og afslutningen på

meddelelsen, at dobbeltlinier angav orddeling, og hvad der var op og ned. Ved at gennemse 18.000 sætninger på 42 forskellige sprog konkluderede Hawkins, at meddelelsen var "oppono astos". Det er latin og kan oversættes med: "jeg er imod fupnumre".

Tænk sig, at væsener i universet er så intelligente, at de kan rejse fra en fjern stjerne til Jorden, men de kan ikke finde ud af at skrive deres meddelelse med almindelige latinske bogstaver! I øvrigt har bladet *Cerealogist* udlovet 1.000 kr til den person, der kan komme med en lige så imponerende fortolkning af piktogrammet. □

Kilde: *The Cerealogist*, nr. 9

UTROLIGT

Ufonauter eller spøgelser?

På bagsiden af UFO-Nyt nr. 4, 1993 bragte vi historien om, hvordan nogle amerikanere mener, at mystiske mænd i hvide kedeldragter har hjulpet dem med at skifte dæk, når de er strandet på en øde landevej.

En af UFO-Nyts læsere har sendt os en lignende historie fra et dansk ugeblad. Her er det en anden amerikaner, Joyce Tolliver, der på 20 minutter får skiftet dæk på sin bil af en motorcyklist. Da hun tilbød ham penge for hjælpen, svarede han, at "der hvor jeg kommer fra, har jeg ikke brug for penge".

Nu havde Joyce Tolliver heldigvis nået at få mandens navn, og om aftenen forsøgte hun at få fat på ham. Da hun ringede på nummeret, svarede en kvinde, der begyndte at græde forespurgt om sin søn. Kvinden fortalte, at hun "havde en søn af det navn, men han blev dræbt på sin motorcykel præcis på den vej, hvor De punkterede. Det skete for et år siden. Motorcyklen havde han fået af min mand i eksamensgave!" Og så fortalte hun, at hendes søn altid havde været meget hjælpsom.

I denne udlægning af historien - der i øvrigt er hentet fra sladderbladet *National*

Enquirer - er der altså ikke tale om folk fra rummet, men om et spøgelse. Som også nævnt i UFO-Nyt nr. 4, 1993 tyder mere og

mere på, at vi her har fat i en rigtig vandrehistorie - et moderne sagn.

Per Andersen

En gave fra himlen

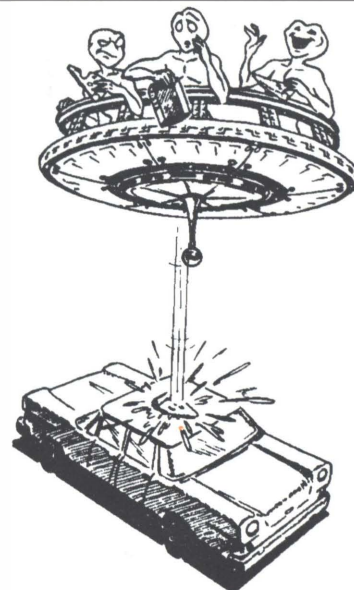
Peter W. Becker fra White Mills i Pennsylvanien har skrevet til *Sky and Telescope* og fortalt om en ganske usædvanlig oplevelse.

Becker havde parkeret i en blind gade i Hawley for at se nærmere på et vejkort. "Pludselig lød der et højt brag, og bilen gængede. En genstand fra himlen lagde sig nydeligt til rette på bilens motorhjelme."

Idet Becker steg ud af bilen, kunne han på den svage lugt identificere genstanden fra himlen: "Det var en pizza, stenhård og iskold."

Desværre var det ikke hans yndlingspizza: "...jeg foretrækker pepperoni. Denne var lavet af ren tomat og ost på en tynd bund."

Becker så hverken fugle eller fly under hændelsen.

Kim Møller Hansen
Kilde: *Strange Magazine* nr. 12